

Juan de la Rubia

Nascut a València, és un dels organistes més reconeguts de la seva generació. S'inicià en la música amb el seu pare i amb R. Pitarch. Estudià al Conservatori Superior de València, ESMUC, Universität der Künste de Berlín i al Conservatori Nacional de Tolosa de Llenguadoc, amb Óscar Candendo, Michel Bouvard i Montserrat Torrent. També ha rebut classes de Daniel Roth, Bernhard Haas, Wolfgang Zerer, Olivier Latry i Ton Koopman.

El 2002 obté el primer premi al Concurs Permanent de JJMM d'Espanya i inicia l'activitat solista arreu del món. Ha guanyat els premis Andrés Segovia-J. M. Ruiz Morales (Santiago de Compostel·la, 2002), Euterpe (València, 2003), primer premi de la Real Academia de Bellas Artes de Granada (2004) i Premi El Primer Palau (2004).

El seu repertori abasta des de la música del segle XVI fins a la creació actual i la improvisació. Ha tocat amb formacions de prestigi d'arreu del món, i sota la batuta de directors com Lorin Maazel, Frédéric Chaslin, Yaron Traub, Salvador Mas o Maximino Zumalave.

Des de l'any 2005 és professor d'improvisació a l'ESMUC i, des del 2011, organista titular de la basílica de la Sagrada Família de Barcelona.

Josep Vila i Casañas

És un dels directors corals més reconeguts de Catalunya i l'Estat espanyol. Des de l'any 1998 és director de l'Orfeó Català i des del setembre de 2011 també ho és del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana. Des de l'any 2005 també exerceix de professor de direcció de cors a l'ESMUC.

Format amb Manuel Cabero, Lluís Vila, Pierre Cao, Laszlo Heltay, Josep Prats, Johan Duijck i especialment Eric Ericson, ha estat fundador i director durant setze anys del cor Lieder Càmera de Sabadell. També ha estat director de la Coral Càrmina i del Coro de RTVE.

Al llarg de la seva trajectòria ha dirigit altres formacions vocals i orquestrals. L'estiu del 2010 fou convidat per la Federació Internacional de Cors a codirigir el Jove Cor Mundial juntament amb el director noruec Ragnar Rasmussen.

Combina la direcció coral amb la composició i la pedagogia.

Amb la col·laboració de:



ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ



Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura



Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura



GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE



INAE
INSTRUMENTOS
DE ARQUITECTURA DE LA MÚSICA

2013—2014

Cicle Coral Orfeó Català

Orfeó Català

DIJOURS, 12 DE JUNY DE 2014, 20.30 h

Sala de Concerts

Orquestra Simfònica de Barcelona
i Nacional de Catalunya
Josep Vila i Casañas, director



Orfeó Català

Orquestra Simfònica de Barcelona

i Nacional de Catalunya

María Espada, soprano
Inés Moraleda, mezzosoprano
Roger Padullés, tenor
Pablo Larraz, tenor i director assistent
Marc Pujol, baix
Juan de la Rubia, orgue
Josep Vila i Casañas, director

Franz Schubert (1797-1828)
Missa núm. 6, en Mi bemoll major, D. 950

1. Kyrie (Andante con moto, quasi allegretto)	7'
2. Gloria	14'
Felix Mendelssohn (1809-1847) <i>Adagio en La bemoll major, op. 65 núm. 1</i> (peça per a orgue sol)	3'
3. Credo	14'
Johannes Brahms (1833-1897) <i>Preludi i fuga en Sol menor, WoO 10</i> (peça per a orgue sol)	7'
4. Sanctus	4'
5. Benedictus	7'
Juan de la Rubia (1982) <i>Improvisació</i> (peça per a orgue sol)	5'
6. Agnus Dei	9'

Comentaris del programa

Composta l'estiu de 1828, l'estrena de la *Missa en Mi bemoll, D. 950* va tenir lloc a l'església de la Santíssima Trinitat d'Alsergrund (Viena) el 4 d'octubre de l'any següent, quan feia gairebé un any que Schubert era mort, sota la direcció del seu germà Ferdinand. La seva composició s'inscriu entre la *Simfonia en Do major, “la Gran”* i el *Quintet en Do major*, i les angoixes i la inquietud en què Schubert visqué els darrers mesos de la seva vida apareixen en aquestes obres mestres.

En la missa conviuen moments d'expressió dramàtica i fins i tot tràgica amb d'altres realment brillants i sempre hi domina el poètic lirisme schubertià. La música que Schubert més estimava i admirava és present en aquesta obra mestra en forma d'influències o referents clars. Així doncs, hi trobem referències formals i en esperit al Beethoven de les grans obres, al Mozart del *Requiem* ja des del “Kyrie”, al Haydn de les exquisides misses i al Bach contrapuntístic com a model ineludible en aquest sentit (fins i tot hi ha algunes reminiscències d'*El clave ben temperat*). En la magnífica biografia de Schubert de M. Brown i E. Sams integrada al *New Grove Dictionary of Music and Musicians* llegim: “*La tardana Missa en Mi bemoll (D. 950), tot i que podríem discutir sobre la seva manca de qualitats universals, que són les que fan de les grans misses de Bach i Beethoven actes d'adoració alhora que obres d'art, posseeix, tanmateix, una riquesa de noves sensibilitats, tant intel·lectuals com emotives, que havien estat estimulades i alliberades per la composició del Winterreise*”. Amb raó aquests autors parlen de “*fusió del sacre i del profà*”. En canvi, Roland de Candé en *Les chefs-d'œuvre classiques de la musique* en lloa “*el fervor i la simplicitat del sentiment religiós, la riquesa de la invenció i el rigor de l'escriptura*”, característiques que en fan “*una obra mestra del gènere al costat de la Missa en Si menor de Bach, de la Missa en Do menor de Mozart i de la Missa Solemnis de Beethoven*”.

Intercalats entre els moviments d'aquesta missa podrem escoltar obres de Mendelssohn i Brahms per a orgue que participen de l'anomenat classicisme romàntic que, d'alguna manera, podria ser l'estil definitori d'aquest Schubert que mira de fit a fit la tradició per crear quelcom molt personal. A més, escoltarem una *Improvisació* de l'organista Juan de la Rubia.

Josep Pascual

Propers concerts

Cor Infantil de l'Orfeó Català DISSABTE, 14.06.14, 20.00 H PETIT PALAU	Cor Jove de l'Orfeó Català DISSABTE, 15.07.14, 21.00 H SALA DE CONCERTS
Giovanni Battista Pergolesi: <i>Stabat Mater</i>	Carl Orff: <i>Carmina Burana</i>

Cor de Noies de l'Orfeó Català
DIMARTS 01.07.14, 21:00 H
SALA DE CONCERTS

Antonio Vivaldi: *Gloria, RV 588*

Acte de reconeixement i agraïment als nous Socis d'Honor de l'Orfeó Català

*Jordi Casas Bayer, Salvador Mas Conde,
Antoni Ros Marbà i Lluís Millet i Loras*

L'Orfeó Català homenatja amb el concert d'avui als nous Socis d'Honor de l'Associació Orfeó Català, categoria atorgada en la passada Assemblea de socis de l'entitat. Es tracta de quatre personalitats indiscutibles del món musical i coral, als quals volem agrair i reconèixer el seu compromís i dedicació envers la institució.

Jordi Casas Bayer, que va ser director de l'Orfeó Català durant una dècada, entre els anys 1988 i 1998, i que posteriorment va fundar el Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana ara fa 25 anys. Jordi Casas un dels més prestigiosos directors corals de l'Estat espanyol, va aportar la seva enorme experiència tant a l'Orfeó com al Cor de Cambra convertint aquest últim en el cor professional de referència del país.

Salvador Mas Conde, reconegut director d'orquestra i col·laborador habitual de les principals orquestres d'arreu d'Europa, va conduir l'Orfeó Català entre el 1983 i el 1985. En aquesta etapa, va saber transmetre el seu profund coneixement musical a un Orfeó Català que es trobava en ple procés de renovació.

Antoni Ros Marbà, deixeble de Celibidache i del seu estimat Eduard Toldrà, és un dels directors d'orquestra de referència de l'estat. Mestre de mestres, ha desenvolupat una part destacada de la seva trajectòria al Palau de la Música Catalana. La seva vinculació amb l'Orfeó Català és doble: d'una banda com a director d'obres simfònico-corals aclamades pel públic, la crítica i els propis cantaires, i de l'altra com a assessor artístic de les temporades musicals del Palau de la Música Catalana.

Lluís Millet i Loras, membre de la saga familiar de directors de l'Orfeó Català i net del fundador de l'entitat, va ser titular de l'Orfeó Català entre 1977 i 1981. Com a destacat musicòleg treballa com a conseller musical de les temporades artístiques del Palau de la Música Catalana. Havent nascut al propi Palau de la Música, és un dels màxims coneixedors de la història de l'entitat.



Jordi Casas Bayer (1991)



Salvador Mas Conde (1984)



Antoni Ros Marbà (1977)



Lluís Millet i Loras (1979)

Biografies

Orfeó Català

És un dels cors amateurs de referència del país, fundat l'any 1891 per Lluís Millet i Amadeu Vives per difondre el repertori coral català i universal i vetllar per l'excel·lència artística de les seves interpretacions. Aquests valors n'han marcat la trajectòria fins a l'actualitat. Té la seu al Palau de la Música Catalana, construït el 1905 i declarat Patrimoni Mundial per la UNESCO.

Al llarg de la seva història l'Orfeó ha interpretat les obres més representatives del repertori coral i ha protagonitzat primeres audicions al nostre país d'obres com la *Missa en Si menor* de Bach o *Les estacions* de Haydn. Ha estat dirigit per primeres batutes del panorama internacional, com R.Strauss, D. Barenboim o L. Maazel, entre d'altres. Des del 1998 Josep Vila i Casañas n'és el director titular.

L'1 de juliol de 2013 va oferir el *Requiem* de Fauré amb la Filharmònica de Berlín, dirigit per Sir Simon Rattle, en el concert inaugural de la temporada Palau 100 al Palau de la Música Catalana.

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC)

L'OBC es va fundar l'any 1944 sota la direcció del mestre Eduard Toldrà. Des de la temporada 2010-11 el director titular és Pablo González.

Des de la seva fundació ha mantingut el compromís amb la música catalana i amb la difusió del repertori orquestral, comptant amb els solistes i directors més prestigiosos. A més de la seva temporada de concerts, l'OBC manté una gran activitat d'enregistraments per a segells internacionals, entre els quals destaca la col·laboració regular amb Naxos.

Protagonitza una activitat artística continuada a Espanya i a l'estranger, que li ha permès actuar en sales com el Carnegie Hall de Nova York, Musikverein i Konzerthaus de Viena, Concertgebouw d'Amsterdam i en festivals internacionals. Fomenta també col·laboracions amb altres institucions, d'arreu del món.

L'OBC és la primera orquestra espanyola que ha signat un acord de col·laboració estable amb la plataforma digital Medici.tv, per la qual alguns dels seus concerts són retransmesos en directe per internet.

Des de l'any 1999 té com a seu pròpia l'Auditori de Barcelona, obra de l'arquitecte Rafael Moneo.

Maria Espada

Nascuda a Mérida, va estudiar cant amb Mariana You Chi i Alfredo Kraus. S'ha presentat en sales com la Konzerthaus de Viena, Philharmonie de Berlín, Théâtre des Champs Elysées de París, Concertgebouw d'Amsterdam, Palais des Beaux Arts de Brussel·les, Santa Cecilia de Roma, Vredenburg d'Utrecht i les sales més importants d'Espanya. Ha cantat amb directors com M. Jansons, J. López Cobos, A. Ceccato, J. Pons, A. Ros Marbà, J. Mena, F. Brüggen, C. Kalmar, E. Martínez Izquierdo, T. Vásáry, A. Zedda, D. Fasolis, J. Casas, S. Mas, F. Biondi, C. Coin, etc. Ha col·laborat amb grups i orquestres com la Royal Concertgebouw, Orquestra Barroca de Venècia, Orchestra of the 18th Century, L'Orfeo Barockorchester, Il Giardino Armonico, I Barocchisti, Netherlands Chamber Philharmonic, Al Ayre Español o La Risonanza. En l'àmbit de la música de cambra ha interpretat obres del Barroc al segle XX, tant en recitals amb piano com amb petites formacions. Ha enregistrat per a Harmonia Mundi, Glossa, Challenge o Naxos, entre d'altres.

Inés Moraleda

Nascuda a Barcelona. Va formar part de la companyia del Tiroler Landestheater d'Innsbruck (*Carmen*, *Die Gespenstersonate* de Reimann i *Il turco in Italia*). Ha cantat *Die Fledermaus*, *Die Zauberflöte*, *Gianni Schicchi* i *La périchole* (Graz), *Manon* i *Der ferne Klang* (Sevilla), *The rescue of Penelope* (la Corunya), *Joc de mans* d'Alberto García Demestres (Mòdena) i el rol de Carmen (Festival de Schloss Weikersheim, Glasgow i Edimburg). Debutà al Liceu amb *Hangman*, *Hangman!* / *The Town of Greed* i hi tornà amb *Die Walküre* (2007-08), *L'incoronazione di Poppea* (2008-09), *Les mamelles de Tirésias* i *El jugador* (2009-10), *Parsifal* (2010-11), *Le Grand Macabre* i *Die Zauberflöte* (2011-12) i *Das Rheingold* (2012-13).

Roger Padullés

Nascut a Barcelona, va graduar-se al Conservatori de Freiburg. Va pertànyer a l'Estudi de l'Òpera d'Estrasburg. El seu repertori operístic conté els rols del Sultan (*Zaïde*), de Damon (*Acis and Galathea* de Händel), Normanno (*Lucia di Lammermoor*), Pastor (*Oedipus Rex*), Peacock (*Rossignol*), Ajax (*La belle Hélène*), boiar Khruixtxov (*Boris Godunov*), Arbace (*Idomeneo*), Tom Rakewell (*The Rake's Progress*), Andre (*Wozzeck*), Heinrich der Schreiber (*Tannhäuser*), i Hylas (*Les troyens*). Ha realitzat concerts tant d'òpera com d'oratori i de càmera arreu del món.

Roger Padullés va guanyar el primer premi del Concurs Internacional de Cant Anneliese Rothenberger (2005). També ha estat guardonat en el Concurs Montserrat Caballé d'Andorra, en el Concurs Nadia et Lili Boulanger de París (2005) i amb el segon premi i el Premi Plácido Domingo del Concurs Francesc Viñas de Barcelona (2009).

Pablo Larraz

Va néixer a Jaca (Osca), ciutat on inicià els estudis musicals. Cursà el magisteri musical a la UAB, els estudis superiors de piano al Conservatori Municipal i de direcció coral a l'ESMUC sota la tutela de Josep Vila, Johan Duijck i Xavier Puig. Dirigeix el Cor de Cambra de la Diputació de Girona i el Cor Jove del Conservatori de Girona. Des del 2010 és director assistent de l'Orfeó Català i coordinador pedagògic de la formació vocal i musical que reben els seus cantaires.

Estudià cant amb Esteve Gascón, Mireia Pintó i Marta Cordoní. També va rebre classes de Marta Almajano, Carlos Mena i Lambert Climent. Actualment treballa amb Marta Mathéu.

Ha col·laborat, amb el cor Lieder Càmera, Coro Barroco de Andalucía, Cor de Cambra del PMC, Al Ayre Español, Música Reservata, La Xantria o el Cor Francesc Valls. Ha estat solista en oratoris i misses i en diverses cantates de J. S. Bach en el projecte Bach Zumitsingen, que li ha atorgat la Beca Bach 2014.

Marc Pujol

Nascut a Barcelona. Estudia piano, violí, direcció coral i arquitectura, i de cant amb Montserrat Pueyo i Maty Pinkas. Ha rebut lliçons magistrals d'E. Halfvarson, P. Domingo, E. Moser, P. Burchuladze, D. Baldwin, R. Vinyoles. Va ser guardonat en el Concurs Internacional Boris Christoff de Bulgària (2009). La temporada 2006-07 estudià i treballà a la Bayerisches Staatsoper de Munic. El seu repertori comprèn també el lied romàntic i l'oratori clàssic, romàntic i modern. En el terreny operístic interpreta els rols de baix de Mozart, Rossini, Verdi, Puccini, Bellini, Massenet. Participa en el ballet *Pulcinella* i en *Oedipus Rex* d'Stravinsky, així com en *La filla del rei barbut* de Matilde Salvador i estrena *El mercader de somnis* de Salvador Brotons.

Dirigit per prestigiosos directors, com K. Nagano, I. Bolton, Ch. Hogwood, A. Ros-Marbà, J. Casas, V. P. Pérez, P. Fournillier, H. Bicket i A. Anissimov, ha actuat en les sales de concert i teatres més prestigiosos d'Espanya i Europa.